

İÇİ SICAK, DIŞI SOĞUK DUVARLARIN ARKASINA HIÇ YOLUNUZ DÜŐTÜ MÜ?

İÇİ SICAK, DIŞI SOĞUK DUVARLARIN ARKASINA HIÇ YOLUNUZ DÜŐTÜ MÜ?

Çaycı getir ilaç kokulu çaydan/ Dakika düşelim senelik paydan

Zindanda dakika farksızdır aydan/ Karıştır Çayını zaman erisin

Köpük köpük duman erisin

Benim düőtü ve düşüyor. Adana, Ankara, Konya, Afyon ve Kütahya'dan İzmir'e kadar il ve ilçelerinde girip çıktığım "İÇİ SICAK – DIŞI SOĞUK (MAHPUSHANE)" sayısı sanırım kırkı geçti. Ömrümün yarım asrı, yalan söylemesini dahi beceremeyen toplumun en temiz kesimi öğrencilerle geçti. Şimdi de yolum Cezaevleriyle keşiőti. Cezaevinin havasını bugüne kadar rahmetli Necip fazıldan daha güzel anlatan olmamıştır. (**Zindandan Mehmet'e mektup**) Cezaevlerine girerken göz okumaları, üst aramaları, açılan demir kapıların ürkütücü sesleri insanı gerçekten ürpertiyor. Ama bir taraftan da yıldızlı otel görünümünde bir temizlik ve intizam var. Yine de duam, dileğim Allah hiç kimseyi ama hiç kimseyi buralara düşürmesin. Fakat hiç kimse de buralara düşmem diyemez. Ağzımıza ve elimize sahip çıkmazsak her an kendimizi buralarda bulabiliriz.

Kırkı aşkın cezaevlerindeki izlenimlerimi iki cümle ile özetleyebilirim. Toplumun huzuru için buradan hiç çıkmaması gerekenlerle, bir de burada hiç olmaması gereken insanlara rastlıyorum. Trafikte, iş yerinde, komşular arasında anlık bir öfke patlaması yüzünden burada yatanlar görüyorum. Hele Salihli T tipi cezaevinde eski bir din görevlisi öğrencimin boynuma sarılarak " **Hocam herkese öfkelenmeyin, öfke şeytandır**" diye nasihat ederken, bir anlık öfkelenmenin sonucu buradayım" diye gözyaşları içinde boynuma sarılıőı beni çok etkiledi. Hele hele Ankara- Sincan Gençlik cezaevi ile İzmir - Aliağa Gençlik cezaevlerinde gençlerle olan beraberliğimi ve yaşadıklarımı anlatamam.. Hala yürekleri ve beyinleri kirlenmemiş. Onlarla buluştuğum salonda kendimi Manisa Lisesi'nin bir sınıfında zannettim ve kendilerine SEVGİLİ ÖĞRENCİLER diye hitap ettiğimde gözlerindeki ışıltıyı görmenizi isterdim.

Bence cezaevlerine düşen bu çocuklardan başta anne babalar ve öğretmenler olarak biz sorumluyuz. Hiçbir çocuk annesinden yalancı, hırsız, alkolik ve elinde sigara ile doğmuyor. Çocuklarımıza yürümeyi ve konuşmayı biz öğretiyorsak, fitraten Allah'ın temiz olarak yarattığı bu gençlere bu yanlışları da biz öğretiyoruz, demektir. Bu tespitime hemen itiraz etmeyin ve kafanızı iki elinizin arasına alarak lütfen sükûnetle vicdanınızın sesini dinleyin. Çocuđunuzun karnını doyurduğunuz kadar beynini ve gönlünü de doyuruyor musunuz?

Hırsızlık ve gasp nedeniyle cezaevine düşen gençleri gördükçe yüreğim sızlıyor. Haydi, ailelerden geçtim devletin kendi geleceği için trilyonları akıttığı eğitim, bu çocukları buraya düşürüyorsa, eğitim de kendini sorgulamalı.

Eğer eğitim öğrencilerin merhametli, sabırlı olmayı, fizik öğretmek kadar ciddi görmüyorsa, merhametli olmayı tarihteki rakamları öğretmek kadar önemli görmüyorsa trilyonları akıttığımız eğitimimizi ciddi şekilde sorgulamalıyız. Hırsızlık ve gasp yaptığı için cezaevine düşen gençlerimize helal para kazanmayı, kul hakkını öğretmenler olarak biz vermeyeceğiz de kim verecek?

Suçta bulaşmış bu çocukları ıslah etmek o kadar imkânsız değil. Yeter ki lüzumsuz mazeretler arkasına sığınmayalım. Bugün aileler suçu öğretmenlere, öğretmenler de ailelere yükleyerek kendilerini temize çıkarmaya çalışıyorlar. Bu türlü lüzumsuz mazeretler ve karşılıklı suçlamalarla bir yere varamayız olan yine gençlere olacak. Çocuklarımızı ve öğrencilerimizi ihmal edersek başka mihraklar (Sanal medya) çocuklarımızı eğitmek için el ovuşturuyor. Akşamın geç saatinde eve gelen çocuğunu endişe eden anne- babalar çocuklarının gece geç saatlere kadar bitişik i odada hangi sitelerde, hangi pisliklerle beraber olduğunu hiç düşünüyorlar mı?

Anneler- Babalar! Lütfen çocuklarınıza sahip çıkın. Çocuklarınız cezaevine düşünce sadece çocuklarınız mahkûm olmuyor. Onlarla beraber siz de mahkûm oluyorsunuz. Her cezaevine gidişimde kapının önünde yazın güneşin sıcağında, kışın yağın yağmur altında bekleyen mahkûm yakınlarını gördükçe üzülmemek mümkün mü? Bastonlu dede- ninelerle, anne babaları, gencecik gelinleri kucaklarındaki küçücük yavrusuyla birkaç dakikalık torunlarını, çocuğunu veya eşini görmek için çeşitli aramalardan sonra saatlerce beklediğini görmek ne kadar hazin. Her gittiğim cezaevinde gördüğüm bu manzaralar bazen rüyama bile giriyor. Hangi anne- baba ve eş bu durumlara düşmek ister? İstemezseniz lütfen çocuklarınızın öğretimini olduğu kadar eğitimini de ciddiye alın. Hiçbir anne- baba " benim çocuğum oralara düşmez" diyemez. Üzüntülü ve gözü yaşlı ziyaretlerde buralarda bulunmak istemiyorsanız hem çocuklarınız açısından hem de kendiniz açısından lütfen bu yazdıklarımı ciddiye alın da **DIŞI SOĞUK İÇİ SICAK OLAN BURALARDA İLAÇ KOKULU ÇAYLARI İÇMEK DURUMUNDA KALMAYIN, KALMAYALIM.**

Not: İzmir - Aliğa Gençlik ve çocuk cezaevi

